

مرکز مجرب از امام صادق علیه السلام

معنی الأديب

بحث «باء» ۳

جلسه ۳۱

استاد وافى

بحث «باء»: (موارد زیادہ آمدن باء)

ج: در مبتداء: «كيف يا حداكن إذا نبحتها كلاب الحواب»

د: در خبر:

۱. غير موجب، قیاسی است: (قُلْ لَسْتُ عَلَيْكُمْ بِوَكِيلٍ)

۲. موجب، سماعی است: (جَزَاءَ سَيِّئَةٍ بِمِثْلِهَا)

ه: در "حالی" که عاملش منفی است:

(فَمَا رَجَعْتُ بِخَائِبِهِ رَكَابٌ * حَكِيمٌ بِنِ الْمَسِيْبِ مُنْتَهَاهَا)

د: تاکید با نفس و عین: (يَتَرَبَّصْنَ بِأَنْفُسِهِنَّ)

بحث «بجل»:

۱. حرف به معنی نعم

۲. اسم

للهم: اسم فعل به معنی «یکفی»
للهم: مرادف «حسب»

بحث «بل»

حرف اضراب است

۱. بعدش جمله قرار گیرد:

الف: به معنی ابطال: (وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا سُبْحَانَهُ ، بَلْ عِبَادٌ مُّكْرَمُونَ)

ب: به معنی انتقال: (قَدْ أَفْلَحَ مَنْ تَزَكَّى وَذَكَرَ اسْمَ رَبِّهِ فَصَلَّى بَلْ تُؤْتِرُونَ الْحَيَوَةَ الدُّنْيَا)

مرکز مجاز امام صادق (ع)

۲. بعدش مفرد قرار گیرد، عاطفه است

الف: اگر امر یا ایجاب قبلش قرار گیرد: ماقبلش را مسکوت می گذارد و حکم را به مابعدش منتقل می کند.

ب: اگر ماقبلش نفی یا نهی قرار گیرد، تقریر و تثبیت ماقبلش بر حالتی که وجود دارد را می کند و نیز قرار دادن ضد خودش را برای مابعدش افاده می دهد.

ImamSadiq.tv

ImamSadiq.tv

ImamSadiq.tv

ImamSadiq.tv

ImamSadiq.tv

ImamSadiq.tv